

Бой почна се безпощаденъ,
 Бой отчаенъ, бой сърдитъ:
 Тигъръ скача кръвожаденъ,
 Левътъ реве страховитъ.

.

Утро. Лъскава зората
 Се усмихва на въстокъ,
 Тихо шумоли гората
 И тамъ бистрия потокъ.

Върху рѣта окървавенъ
 Стожтъ безъ брой тѣлеса:
 Вчера бой тукъ билъ е славенъ,
 Бой изпълненъ съ чудеса.

Сърби. българи и руси
 Въ кръвъ оквасени лѣжатъ
 И разделятъ по между си
 Една слава, една смрътъ.

И Витъ и Донъ и Морава
 Прѣзъ далекий небосклонъ,
 Поздравляватъ се тогава,
 Братски прашатъ си поклонъ!

O TEMPORA, O, MORES!

I.

Млъкнете вие бѣдни фалители на вѣка,
 Въ когото назовахте свободенъ челоуѣка;
 Млъкнете съ ваш'та правда свобода и прогресъ
 — Безумия, съ които глушихте ни до днесъ!
 Съсъ насъ се не ругайте! Отъ срамъ се зачервете.
 Защо тозъ вѣкъ нищоженъ великъ го вий зовете?
 Дали че въ него нѣма ни робство, ни развратъ?
 Дали, че ни обсипа съсъ миръ и благодать?
 Или.... че днесъ изново епохата настана,
 Която бѣ видѣла Атила, Тамерлана?